LTK Beets

F 3 1

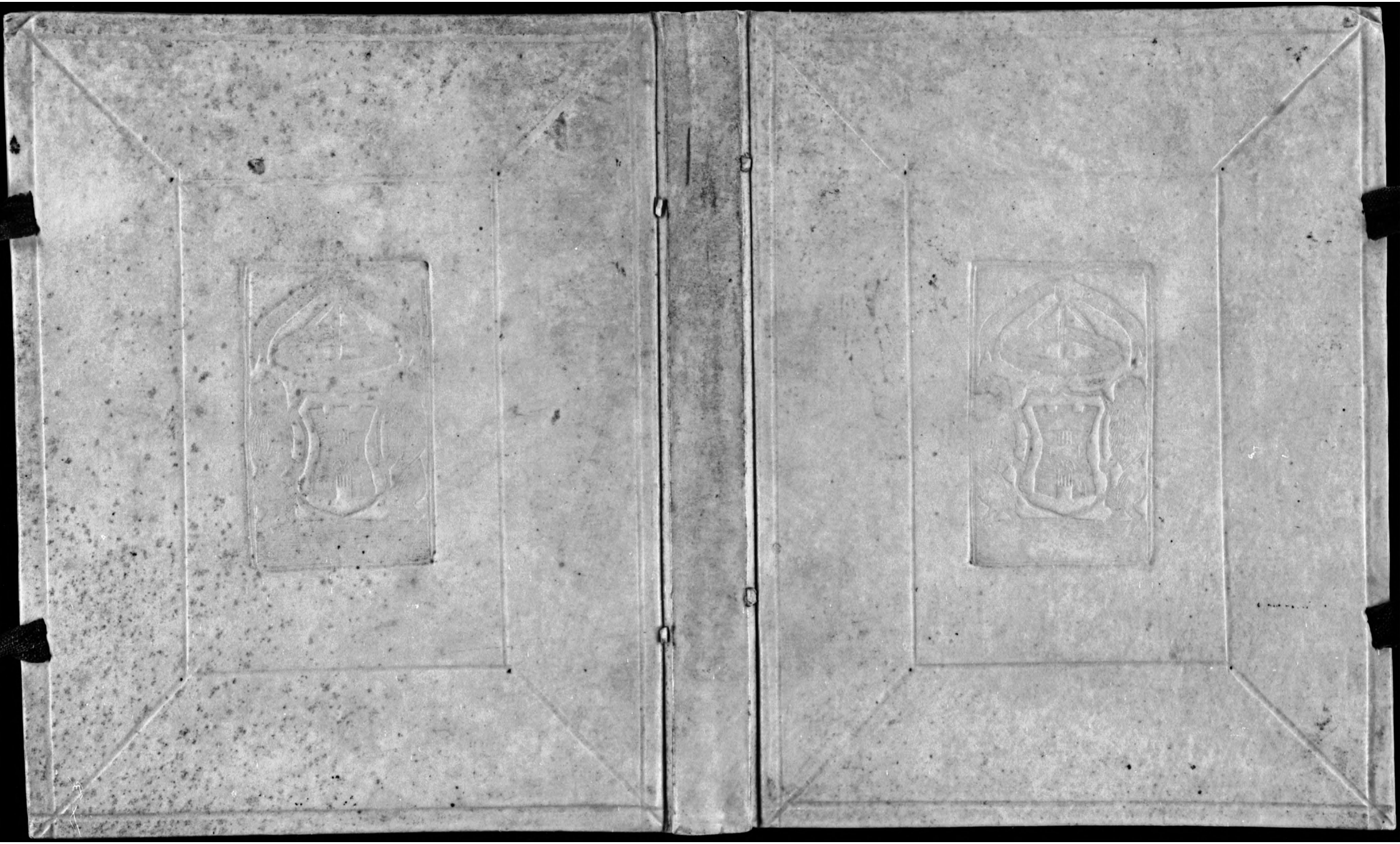

Beschaafheden der Hollandsche Kritiek.

1835.

In de Letterspanningen van Luft nen de Navolgingen van den Leeuw beoordeeld de uitgever genomen, den Dichter een pas op te zetten aan onze vereuten. —

In de Letterk. voor Vergelijkingen gelegenheden van Recensie van 2 Belg van Haarlem, door v. Staveren, den auteur edele gevoelens, by zyn daden, toegepaard op een Rek, die in Jan. drie jaar door en uitspraken groeg had uitgeoefend. —

In den Recensent over den Recensenten voor Aug. Luft nen ende aut een Relaas van Hilarion Pellicorne in Prigione: opstuk dat wel legt van, zulleg spraand S. P. een Carbonaro en dichter is, gen de minste betrekking. tyo letteren of Staatkund Letterk. —

In Let Letterk. Maandschrift voor Sept. laakt men jg 335. op grond dat Scagnen de Corregidor de persoon e il barbier van Kaapstad vinig deen. In Kagn. de Corregidor zyn plaatselijken gedacht en onder den auteurs naam gesubstitueerd.

In de Letterk. voor Sept. [illegible] dat de poetische gevoelens van den Auteur van Jose in-a-vis zyn buiten, en individueel in opstand aan, en de persoon van Serena.

—

ltkBeets 101

LTK Beets

F 3 2

Lesson.

Non est tanta presentia ejus musicæ
cum receptus grata vulgo statuitur
neque adeo maior vasetur effectus
Et causam conjecturæ quam in vera
presentia, aut ex mera musica. ×

Mr Specht gesang van de stem van Victor
Hugo. T. H. deel gaan stuk.

S. By herhaling duet: Repetitio est
mater studiorum. Et locus primi
visi effectus, absurdum quid et ridiculum.

De gustibus non disputandum est.

Quæ sequi in re labuit summus Boerhaavius
Selectissima: simplex et non fucata, absurdissima est.

Contendunt. Rom. V. 8. gratuitam Dei gratiam
pleni "Jac. Jacchæus.

× Sonus sunt res quæ cuivis flagrantes, quorum
altera alteram dividet, et obscurat.

Luc. 2 ad Cathl. 10. 22. "Here barbatos." Ita legendum
(Ita, Ernesti placet, eos qui longiore sunt
praeditè, sed eos qui nigras barbas ridiculo
modo tonsas gerebant.
(habbes, aut berbat) — (Salathyn haasle,
Ole of ongebaard, of naarstig baards gesny Leddr.

Apoc. 6. 19. "Ihm afforlate i verfahrheit as
ha aa boest." At kont my vitr, de Lar te
dreen de let fyntrol. Ἡ γὰρ ἐξουσία (order
venoga, v.d.F.) τῶν ἐθνῶν (er ty Kopole
dibeus ἐστι, καὶ ἐν ταῖς ὀψεσιν
ἐνεστιν. ἐὰν γὰρ ὀφρυν ἐνεστιν ὁμοίως
ὄφεσιν, ἐξουσία τὰ βλάπτειν καὶ ἐν
ἐνεσιν ἀδικουσι.

Libri symbolici ita sunt norma sed norma fidei.
Receptio et approbatio veritatis: o imprimis a
nobis credita,
no bis credenda, sed exprimunt a nobis credita.
Ed. Turrett.

V. Augusti. Disputat. p. 112. 2 93

Theologi

Quilgo apud Theologos dicitur Polytheismus
Oraison recueil publication est ce que Sainte Gaudete
publicitatis fama.

Aegyptiaci, Nili et sic porro animalia, hortus, portentosa
colentes, reverentia nemo erant deplete.
Graeci sensus appetitus suos sustinere neque deorum,
et sic Deus ad suum roman fingebant, sanctum etc.
Sunt ii ciuium, frugalitatem affectus, pace fortis.
frugi uita.

Le plupart des Hommes ridicules au culte de quelle
le ancienne égyptien était uni, Cadet entre les mythologiques et symboliques d'astronomie, de nombreux symbole
relatifs temps mauvais, aux entrées locaux à la police
et aux usages. Tel grain, pour être un exemple, de
caractère divin accordé à certains animaux ou à certaines
plantes dont l'économie publique ou l'hygiène avaient ordonné de s'abstenir.

Salvador. Institut. Moïse l. 9.
J. Knapp. I. 938. Stanislaus.

Recte Clem. Rom. I. p. 48. Dem. Andeutungen mit
der Theologie ist die ganze Therapie eine Fabelei

Rechtfertigung Glaubens, u. Kirchengemeinde p. 69. u. die Fortpflanzung
gnade genug, um den ersten Sinn zu wecken und Bekehrung zu erregen. Zur Errichtung der Kirche nicht erhalten
auf allgemein genug." ——

Resp.

unleugbar ist es doch, dass die unterscheidenden
Lehrsätze der Katholiken mit erst Trident, und zwar
mit der bestimmteren Beziehung auf den Protestantismus
Lehrbegriff festgesetzt wurden. 1545
Augusti. Vergl. Archäol. p. 112. Sqq. Trete: Dogm. I p. 97.

Buch der Lehre der katholischen Kirche beginnt, wie Mar.
keine so sehr bestrebt bemerkt, mit einem stillschweigen.
den Voraussetzung ihrer selbst. Strom. p. 423.

Commendandus est veritatis sacer in suos Memento
Inventus.

Ohne Zweifel, der Apostel der Heiden, wäre das
Christenthum wahrscheinlich an auf Palästina und
Syrien eingeschränkt. Tabularismus geblieben.
Augusti. Grundr. Vergl. Archäol.
p. 23. 24.

Neoplatonismus Fleischmann, Tholuck, Dorner et Daniel
et cetera. Hase p. 63.

De Vaste Cost der Christelijke Schepen in de Middelsche Zee gedurig Oorlog en Krijg met de Heeren Staten van Barbarijen. De Heeren van de Regeering hebben gisteren gepresenteerd een Request van Pieter Pietersz Hoogenhuyse, Capitein van een Schip, genaamt de Vergulde Leeuw, Liggende voor Algiers, Versoekende, dat hem mogte worden toegestaan, om met zijn Schip te mogen Zeilen na de Middelsche Zee, om aldaar te Negotieren, en dat hem daar toe mogte worden verleend een Pas, om voor de Barbarijsche Roovers veilig te mogen Zeilen. Is geapostilleert, dat de Requeste aan de Heeren Bewindhebberen van de Oost-Indische Compagnie sal worden gesonden.

LTK Beets

F 3 3

Love is a revolution — there is no harmony — no order — there is therefore, no settled happiness while it lasts; but when the revolution is over — we are astonished at our past frenzy: we may love still — we may be beloved — but we are in love no more. For my part, I think there are some imperfect happiness which are better than the perfect — the very desire from heart, and you take the air from the earth.

Bulwer; Last Days.

— A. Dupont j'aurais tort de quatre millions. Si je refusais, pas-
sons ne me demandera : — Qui es tu ? Je serai M. Quatre-
Millions, —

Balzac. Père Goriot p. 133.

Shakspear.

Romeo and Juliet.

Love is a smoke raisd with the fume of sighs;
Being purged, a fire sparkling in lovers eyes
Being vexed, a sea nourished with lovers teas:
What is it else? a madness most discreet,
A choking gall, and a preserving sweet.

Romeo.

=

Fut, man! one fire burns out anothers burning,
One pain is lessened by anothers anguish;
Turn giddy, and be holp by backward turning;
One desperate grief cures with anothers languish:
Take thou some new infection to the eye,
And the rank poison of the old will die.

Benvolio.

=

Is love a tender thing? it is too rough,
Too rude, too boisterous; and it pricks like thorn.

Romeo.

=

No. 1.

Droit d'aînesse.

Le respect particulier des Hébreux pour le premier né, dès qu'ils commencent à connaître le représentant du père, le vice président de la famille et la seule raison qui dicta cette loi: "Il lui donnera le double, parce qu'il est le commencement de la force" était le seul motif que leur même n'était par l'aîné de la maison. Remarquez le effet que dans l'histoire Hébraïque, cet aîné fut toujours le favori le plus brillant. Caïn est maudit; Isaac l'emporte sur [redacted] Jacob sur Esaü; Ephraïm le plus jeune des fils de Joseph sur Manassé; Moïse n'est que le cadet de la famille; David le dernier fils de Jessé; Salomon le dernier &c. &c.

Salvador Mst. de Moyse. 3.609 ff.

I believe if we were to question every author upon the subject of his literary grievances, we should find that the most frequent of all complaints were less that of being unappreciated, than that of being misunderstood. None of us write perhaps without some secret object for which the world cares not a straw: and while each reader sees the peculiar moral upon a book, as one, by any chance, hits upon that which the author had in his own heart designed to inculcate

Beginning of the Preface to the 2d edition of Pelham.

E. Bulwer.

Lay of the L. M. C. III. 11.

In peace, love tunes the shepherd's reed
In war, he mounts the warrior steed,
In halls, in gay attire is seen;
In hamlets dances on the green.
Love rules the court, the camp, the grove
And men below, and saints above;
For love is Heaven, and Heaven is love.

Lay &c. C. VI. 1.

Breathes there the man, with soul so dead,
Who never to himself hath said,
This is my own, my native Land!
Whose heart hath ne'er within him burned
As home his footsteps he hath turned,
From wandering on a foreign strand?
If such there breathe, go, mark him well;
For him no Minstrel raptures swell;
High though his title, proud his name,
Boundless his wealth as wish can claim;
Despite those titles, power, and pelf,
The wretch, concentered all in self,
Living, shall forfeit fair renown,
And, doubly dying, shall go down
To the vile dust, from whence he sprung,
Unwept, unhonored, and unsung.

II.

O Caledonia! Stern and wild,
Meet nurse for a poetic child,

Land of brown heath and shaggy wood
Land of the mountain and the flood,
Land of my sires! what mortal hand
Can e'er untie the filial band
That knits me to thy rugged strand!
etc.

Marmion. C. II. 26.

It was a fearful sight to see
Such high resolve and constancy
In form so soft and fair.

Marmion. Introduct. to C. IV. —

For many a search before one find
A heart so manly and so kind!

Marmion Canto IV. 29. —

— and yet I were good
That kings would thank me that,
When peace and wealth their land has blessed
'Tis better to sit still at rest,
Than rise, perchance to fall. —

Marmion Canto V. 12. —

For oftentimes the parting hour
Victorious Love assets his power
O'er coldness and disdain;
And flattery in her heart, can view
The battle-march a lover true —
Can hear, perchance, his last adieu,
Nor own her share of pain.

—

Marmion. C. VI. 30.

O woman! in our hours of ease
Uncertain, coy and hard to please,
And variable as the shade
By the light quivering aspen made,—
When pain and anguish wring the brow
A ministering angel thou! —

—

The Lady of the Lake C. II. 22.

Some feelings are to mortals given
With less of earth in them than heaven;
And if there be a human tear
From passion's dross refined and clear,
A tear so limpid and so meek,
It would not stain an angel's cheek,
'Tis that which pious fathers shed
Upon a duteous daughter's head!

The Lady of the Lake. C. III. 28.

But he who stands a foreman with fame,
And letters flame with flaunt hand,
Has yet a harder task to prove —
By firm resolve to conquer love.

The Lady of the Lake C. IV. 1.

The rose is fairest when 'tis budding new,
And hope is brightest when it dawns from fears
The rose is sweetest washed with morning dew
And love is loveliest when embalmed in tears.

—

The Lady of the Lake. C.V.

— Each hawthorn shed her showers of dew, —
Flat diamond dew, so pure and clear
It wou'd all but Beauty's tear.

Dio nostro Signore
Volse di lei, come avea l'Angel detto,
Fare il Ciel perfetto;
Però ogni Santo la mira,
Ed ella sta davanti alla Salute,
Ed in ver lei parla ogni virtute.

Guinicelli. v Dante 261.

Ne parlons donc plus de moi; car il n'y a rien de aussi insupportable qu'un homme heureux.

Balzac La dernier de l'enchantée.

Car nous avons tous de grandes prétentions à la force d'âme et pas un homme n'a encore eu assez de courage pour supplément spirituel.

Balzac. La peau de chagrin.

Le mérite d'une vertu est d'être sans spectateur.

Madame Roden.

3/5 bis

De tiran is een' verheven en barre rots, waarop niemer een bloemtje ontspruiten kan. Alle genoegen der genegenheid zijn de monarch ontzegd

Walter Scott.

Het misdoen, dat ons getroffen heeft, haten wij niet, schoon wij het afkeuren en doortrappen.

Walter Scott.

In het gewemel deser wereld wordt de arme verkeerden, als een dwaag in het gedrang — de rijken en machtigen verheffen zich als reuzen over de menigte, en hebben het aangenaam, terwijl alles rondom hen stormt en zwoegt.

Walter Scott

[1 Scene] Steeds afgetrokt en onaangename berichten te verzamelen en mede te deelen, verscheurt zoo menigmaal onder de lagere klassen der aanzienlijken. Weinig gewoon dat men aan het hoofd staat der beschaafdheid, welke een dwingeland de overbrenging verschaft, en menschen in de kortstondige gelijkheid, waartoe het ongelijke dwingeland afdaalen, die gewoonlijk aan hunne meerderen betoond worden, almede voor hen eene gierting.

Walter Scott.

Chrudendom. Schleiermacher.

Het Chrudendom predikt: dat de geestelyke vereeniging van hare volkomenheid en ondergaanbelyke schoonheid, en dat al het kwaad een gevolg is van het zelfsuchtende streven der afzichtelyke staatje rechtuur, die zich uit den samenhang van het geheel losrukt, en ch voor zich-zelve te zyn. Het Christendom leert, dat de geestelyke vereeniging onmachtig is, om uit zich zelve recht, waarin de godlyke geest werkelyk leeft, voort te brengen; waardoor het verstand verduisterd en afgeweken is van de waarheid, het hart verdorven is, en het even beeld der Onsterfelyken in elk deel der eindige natuur verloren is. Het doet ons dus bedroefd opzien, teeken en wonderen, en zelfs geesten uitwerken de godlyke geest uitwerkt, en godlyke waarheden uitlegt gelaten onder de menschen. De lust voor deze godgeleerdheid tot de eenheid brengen liet, zodat ze niets leert, zich bereegt en is, heeft de Christelyke Godsdienst nog niet. Het gemeend kan zich geen regtbaar stan dat gevoel der Oneindigen ontbloot gevoelen, zonder zich levens van een Verzoening dan, en zyn streep tegen verzoening bewust te worden.

Reden en geloofden. S 205

Jesus de Godded. Middelaar der menschen met God.

Het eigenlyk Godtelyke van den stifter der Christen d: spreekt zich niet in Leer in de zichtbaarheid: Zyner Zedeleer, of in de eigenaardigheid van zyn overgelyfelyk karakter, maar is te vinden in het grootste denkbeeld, dat zich met heelyke heiligheid en zyne Liefde verbindt, en door hen wel verpersoonlykt: dat al het eindige eene hoogere bemiddeling behoeft om met de godheid saam te hangen, en dat by gevolgen was om

dat eenige te volbrengen. De Heer eene bevoorrechte behandeling zou aanbrengen, het menschelijk oog alleen uitgezonderd zijn. De Godsdienst van het Godvruchtig overdenken een zeer eenvoudig leven zijn kleedingstukken zijn als het eenvoudig. Christus Gevolgen zullen, en dit zijn bewustzijn, dat zijn woorden en het met God één wezen, en dat God op eene overmenschelijke wijze tegenwoordig in zijn Middelaarsambt en zijne Godheid leven.

S 291.

Jezus het de eenige middelaar.

Godsdienstig leven te schenken, door menschen met God te verbinden, was het eerste doel van den C. Daarom heeft hij ook steeds zijne schoone bemoeid met zijn Godsbegrip, als moest men aan zijne persoon uit zijne Godsbegrip aannemen. Hij wilde slechts, dat men een zijn denkbeeld zijn persoon bij beleid werken. Hij stelde dus, dat steeds zijne Middelaarswaarde in de schaduw stelde stelde, en stelt de geest, - het begrip verdwijnt zich zijne Godsdienst in den en andere denkbeelden, - het geloof verdwijnt.

Ook zijne discipelen moeten zich over verwijdering van zijn persoon met zijn denkbeeld op te wachten. Zijn Geest der Pinksteren, die tolgen het stichten der Christendoms uit den Heilige ingewijd waren, moeten dadelijk over de opp. der Christenen aangenomen en behandeld.

Zo behoort het nog te zijn. Beden, wien het waarlijk om godsdienst te doen is in Christus, tot welke kracht hij ons brengen behoore. Men kan er van verzekerd zijn: zoals C. over zijn ganshe verschijning een godsdienstig gevoel verbreidt, zal deze den Middelaar ook schenken, en den verlaten als dengene, die geschied kunde het Middelpunt van alle menschelijke in godsdienst, en waarlijk verlossing en verzoening geschuldt heeft.

S. 293.

De Godsdienst van J. is een gesloten geheel. 3/6/1

J. deed het menschdom de volkomene eenh. met God herwinnen. Hoe dit heeft het gedaan, dat de godsdienstige beschouwingen, die hij te dien einde bedacht, overtaan den ganschen omvang der godsdienst konden nemen. Integendeel: hij heeft altijd op de eerste eenh. die na hem komen zou, gewezen. Zoo deden ook zijne jongeren. Nooit hebben zij den H. Geest gezien, of opgehouden, zijne opgeschreven uitspraken te corrigeren. Zijner openbaringte te schouwen. Integendeel, de eerste tijd van den G. ontwijfelt ons, en hij schijnt ook te zijn. En den zijne werken, hebben schouwingen zijner persoon aangezien voor zijn deel. Door deze verschijnselen zij volgen van den G. en de H. J. begrepen niet, voor een geheel Codex der Godsdienst. Ook dus uitsluitend. Een ieder die het leven der geesten in zich voelde bij het dag in aanraking kwam, verzette zich tegen verzet. En het recht. De H. J. leefde zich voor eigen klacht tot het graf van persoon verheven. Daarom wenst hij ook geen andere boek te schrijven. Zoo het maar het dierlijke leidde kracht geschreven werd, zal ever zo tot Bijbel te verklaren, en dus nieuwe kennis tot geschiedenis te vervangen.

2/6.

Het Christendom is uitsluitend.

De levendige geest van het Christend. stroomt wel door een in het oor de kleed der letteren, maar zal, zoodanig van vreemd gelaat dat geestelijke in aard er gaarne te [illegible] maken. Het kan wel dat er een geest zal meer zijn zal, als de vader alles in allen zal geworden zijn: dat die verbeeld zijn buiten de grenzen der tijd.

Het Chr. geloof heeft 2 kenmerken, die dezelfde verklaring
(aan deze traditie ??)
draagen. Het eene is: dat de waarheden in menschelijke dingen
partijen gedeeld zijn moeten, aan welken onderscheid is. Voor
dat alleen gelden, zoodat de menschen op dezen regaard,
daer zij overmaate, daarmede zijn over eenen voorbij gaande
tegenwind en weêrs weggeschreven, — dan, ja dan
zou het klooster staan kunnen op de zuivere der
Godsdienst, die is Heere.

De andere kenmerk der Chr. geloofs, dat het beyond bestaan
der Christendom verzekerd is: dat zekere gelovende en godde-
lijke punten zoo vele zielen zijn, die dienen moeten om dat
verderf weg te nemen, en deze hervorming op het eindige met de goede te stellen. Niet
de strijd kunnen afbreken, dat die punten overal evenwijdig
verdeeld zijn, voordat de kracht, die tot het hoogste Wezen
opvoert, over alle menschen wordt uitgestort, en niemand
meer middelaars behoeft te zijn voor anderen, behalve
allen van G. geleerd zijn. — Ook in dit geval zou ik gaarne
elke hoop, die zich verbeeldt, helpen stichten. Doch geen
van beide is te maken. Al wat aardsch is, als het
de godsdienst ontspringt uit de verdeeldheid, en hierom
Godsgeschenken blijft hoewel, en het denkbeeld vruchtbaar
te verzinnen. Elk zij dus de Christen: dat
voor zulke middelaars zal gehouden zijn, zal verder-
getrouw der Christen: gheesten, en derzelfde geest in
hervormen en herrezen geslachten opwekken.

295

Uit de Egyptenaren met Reden en die Gebreken unter den
Verächtern der Religion, van Hr. Schleyermacher,
medegedeeld door Dr. Tenteuk in de Godg. Mag. Deel 3
voor 1829. 5 Stuk. 13e Deel.

L'âme pénétrante a le jugement, comme les mains ont le doigt, le plus
grand il sagit de mettre pour la première fois en place, il 3/7
n'est personne qui ne hésite. —

J'ai remarqué que si le soleil engendre des, entre les tropiques
il est arbitre de vie et toute éclatante beauté ; chagrin
il a pour injuste, patientes & chaque jours, égalitaire
en jugement, à tous ennemis. —
Il nous a donné une aiguille pointée à tout attraction.
Introduction au Lis dans
— l'enfant grandi, l'homme se fait rien. —

Pour bien comprendre Flore récit, reportez vous donc
à ce bel âge, où la bouche est rouge de mensonges,
où le regard est franc, quoiqu'voilé par des paupières
qui alourdissent les battements à contradictoires avec
la légèreté de l'esprit ne se plie pas au sentiment
du monde, où la conduite de cœur est égale en
violence aux générosités du premier mouvement.

Le Lis de la Vallée.

Il y a je ne sais quoi de calme dans ce texte
de M. de Balzac, qui prend de grandes
choses, qui prend ce vieux des Anciens.
Sainte

Strauss: systhematisch zusammenstellt: das, unter
dem Neutestamentlichen Mythen nichts Anderes als Geschicht-
artige Einkleidungen urchristlicher Ideen, Gebildet
in der absichtslos dichtenden Sage, zu verstehen seyen.

Il n'a déjà un principe Strauss, adopté chez Salvador.
Instit. Jt. Vol 2. p 386. Il parle de allégories de neige etc.
Jésus, déjà chez les prophètes et ajoute

« Tous les faits allégoriques tirent leur source de la figure symbo-
lique et propre de la neige du Christianisme. Mère de l'hi-
storie évangélique, et répandue par l'intelligence de l'esprit.

—

Portugees Egmond

Het Gal uithangbord op beschreven
lyden bepaald heeft, dat uithangt
alle dat omgaat daaraan
en indrijft; dan Legbof ook Gebente-
huis, en de Lyn in dat Middenpunt
en of andere weegbaard.

Alkmaar 1839 Dec.
653.

3/10

De vice caste Ewing hebben syne 110 gelijkenissen.

De vice gemeenschappelijke 44.

Sechtheyne Locale alleen 2.

Beiden alleen 8.

Marcus 8 1.

Lucas alleen 17 of 18.

Joh. in 't geheel 2. Geen met de andere. misschien 3. (Vergelijk 18.)

—

exp. Matth 6. 2. 7. 13. Luc. 6. 32. etc.

—

Kennaker

Lyn vrees, de Caser Galerius, van
Voor Gedenken Lyn den Keyserlyke
Hoogheyt, het horst over Hoofd
Quam, dewelke tot bevestiging
Deser macht de Onderzaten Chris-
Tenen behoefde.

Cujus
Auspitiis, Galerij Cæsaris Animo
submisso et superstitione plane
Cæsaream deposuit planè Spiritum
ad pristinam & personandi
indigenam Christianorum naturam

Mrs. Candour — the town talks of nothing else.

Maria. I am very sorry, ma'am, the town has so little to do.

The School for Scandal Act 1.

Sc 1.

Sir Benjamin Backbite (speaking of his love elegy)

Yes, madam, I think you will like them, when you shall see them on a beautiful quarto page, where a neat rivulet of text shall murmur through a meadow of margin. 'Fore Gad they will be the most elegant things of their kind!

School for Scandal Act 1. Sc 1.

Sir Peter

When an old bachelor marries a young wife, what is he to expect? 'Tis two to one my friend Lady Teazle made me the happiest of men — and I dare say she would have been the most miserable dog ever since.

Sheridan

Sir Oliver. — Mercy on me! he is greatly altered — and seems to have a settled married look! One may read husband in his face at this distance

Sch. for Scandal Act 2 Sc 3.

Sir. Peter. — Joseph, indeed, what a youth should be. Even body in
Sir Oliver. — the world speaks well of him.

I am sorry to hear it; he has too good a character to be an honest fellow. Every body speaks well of him! — Pshaw! then he has learned as little as knavery and folly at the honest elements of goodness and virtue.

Sheridan

יְהוָה אֵלַי מַה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שֹׁקֵד
אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי־שֹׁקֵד
אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתָם׃

de amandelboom reeds bloeiende wôr
hy groeit, i Lie en leeft beeld van
de précoce opstbelleding alco
profeet. שָׁקֵד, de boom d. hoog en de
Vrei id, en dan i Hebreeuwsch.
"Ik Zal" Zegt d. Heere. "Ik Zal, aanaide
Woord, hy wordt uitvoer brengen" "Je Feraina
Lie Stelt. en v. d. Palen, die gee van
beeld het bloeien wôr het groeien opmerken:
Zelfs spreekt v. d. T. "En groenden, en
waarschijnlijk ook bloeiden amandeltak."
Men met dat dit niet samengaat.
en Lee i e aangrijs door de Stemme da
Twist - Jaar i e bloeiend e Menschen
doch groenende. Als i twijfel, is i een
vergelijk.

Ook het Woord v. d O. Lie
verstaat het groen v. d O. Lie
verstaald Amandel staf; Amandelroede
Zegt d Stelen. Groen het Amandeltak.
שָׁקֵד maar is ook bloeiend naar oost en
Westen van Jorja, Jeruzalem. Zey. Gen. 30. 37.
מַקְלוֹת לוּז, Takken
d Amandelbo
Ch. Father dat Jacob i
der kennis van Labe

1836.

Ἐν δ' ἐστὶ μακάριος θεὸς τὸ
Es beata, et tuus beatus.
Ἕλκειν ἐφ' ὑμᾶς ἕως ἀσφαλῶς.
Pertin ad tuos profectus. Ter Act 1.
Ὅπως κατὰ
σύμφορος
δεύτερος λόγος, ὡς φησὶ. φανερὸν
Ostendat evidens hoc Or. act 1.
κοινὸν κοινὸν τοῦ
Ut communis
ὑπὸ δόξαν ἦλθε
Latine dictum.
ὁδὸν κόσμου βροτοῖς.
Or. act 1.
Χο. φεῦ, τὰς κακὰς πράξεις μὴ
Ah. Heu, tas malas res ne
Ad. Ὄκνει.
Ne, as ent fin malos
Mors. Or. a. 1.
Δίκαιά μοι, κἀγὼ δ' ἴσθι.
Justa quidem, mecum sis. 1. a. 1.
Κατὰ κόσμον ἦλθε τοῦ κακοῦ, ὡς εἰ θεὸς
Ad locum ut venit malorum, quasi si Deus
Ostendat ubi malorum quasi si Deus ea calamitosa.
O. a. 1.

Ἀκόλαστον ἔχει ἡδονὴν, ὅστις λυπεῖ τὸν.

Oper. Hel.

Stabunt effrenam lunam, turpis senis

Horat. I.

παρὰ τὸν λέγειν

ὃ κλέπτον. ἀλλ' ὅταν τινὰ ἴδωμεν

τὸν ἐπὶ ξένης. Ἴδωμεν.

Ἐλπὶς γὰρ ἡ μὲν τὴν ἐγροῦσαν, ὡς φασὶ τοὺς

Ἀλλους.

Habemus autem quandam Hor.

spem, quæ non semper mentitur.

"Ἐλπὶς γὰρ ἡ μὲν τὴν ἀγρεύουσαν σώζει.

Ἴσως

Ἕτερον ἀδικοῦσαν. Ἐπὶ τὸν ἀκριτὴν δὲ.

Medea. A. 4.

Ἄλλος τις ἔστω, ὅστις ἐστὶν ἄφρων βροτῶν.

Medea in Ἑρμιόνῃ incepta.

Orest. act 1.

Stad v. Holland. Gelre & Pr. L. 3/13
Rotterdam. dov. of Dec. 39.
Amsterdam 13 Jan. 40.

Kuijper voltooid in Aug. 1839.

Grav. M. Bohn legt dach de oude afstek
bellast is
30 Juli 18

Abdul Ghani,

Shall il m'r da 1:e Juni, en
ook zy niet

Op de Hyacinthen van Betje van der Palm.

=

Wilt gij weten, schone maagd
Waarom een Hyacinth verhaagt
Haren teentekroop te bekeren?
Zij weent met bloemy, Eglen waard,
Als Flora's hof en rozengaard,
Haren zijn heelyk punkt, haar kruintjen op te
steken.

2

Meer zag hij 't als eens, schoon maagd,
Waarom hij een Lents bhaagje
Dit bloempje aan te kweken!
't Is 't Hebt, dagt hij, 't lang geen bloem gelijk
Toen Hebbe: 'wel tuchtig maakt Hyacinthen
Hebt gij zoo dezen dag in 't prieeltjen gehekeld.

Ex tempore.

Borger.

Aan een afgehengst van D. Schyttema.

Borgeriana.

Een Afschr. van D. C. Uwenhoven
bevattende verdere de Anecdotes op
bl. 29. dezer my gemeedeld. (Ed. v. Eekhoff)

Het lijk Th. S. van Borger [illegible] onder
by van het Vaal bl 27. 28. [illegible] de
de Lantse stoppte alden:

Ô Vest Land, mest Land daar blyden staan
Gy Dochter, Moeder, Vader!
Langleyd' de Lof uit aller mond,
Tot God, den Heemsdaan.
Gy deukgenoten Heer in 't Land,
Verlangt ook gy u in dien stand
Koopt dan met my het eeuw Mond
Ô Vest Land, mest Land daar blyden staan,
Gy Dochter, Moeder, Vader!
Lang leev', lang leev' het beste paar!
De dochter koom' van jaar tot jaar
Tot beeld der Moeder raaren.

Vaste:

Hieronymus van Alphen Leeft en Zyne
Gedachten voor kinderen, door gen woorgaande
of volgende oort gecensureerd, dan waar,
Leerlyk en eedelen toon gitworffen, dus voor het
kinderlyke hart en verstand een overaenbare
aanbehaelyke kost. Een oud, doch
veel kinderen, voor het leven en de dood
leeren doen betrouwbare vrienden, de gelukzalig
heyd verbreid over God, de Engelen voor hun
bloed, en Christenland en heerlyken
Land, en wel een woord dien spreek voor
het goed hebben uitgevoerd, dus nederhand
de grondslag word van hun te stelen en
eenvoudig Geluk! Ook dus voor hun
Franschen onder ons het een
Oudste, en hun nageslachten een
alle Vaders en Moeders leiding
Volgen

L. d Palm.

Salomo. J. 290 3de Druk
(1836.)
en Spr. 22. 6. -

De verschyde werken van Mejufvrouw
Le Prince de Beaumont (die den
naam van het Magazyn der Kinderen
draagen) hebben, benevens dat dit
ook een aangenaam Lezen, ook haar byzondere
Autheurs; Doch alle onder d'Kloosters
dient de moeite te gevoegen, om haaren
kinderen een recht begrip van dezelve
te doen verkrygen: Want, schoon de Talen
in dezelve net, klaar uitgedrukt, en
vele van de Valbaarheden der kinderen
gepast zyn, zoo haare stoort er eene
byzondere duisterheid, en den kinderen
de juiste meening niet gemeyd te doen
begrypen, ook een.

Extracten van de Talen verhandeling
over de Zedelyke Opvoeding
uitgegeven by de Mod. Maatschp. der
Belgen te Brussel. Te vinden
den uitgever 1763.

—

Madame C. Prince de Beaumont
née à Rouen 1701. morte à Chanvord
près d'Ancy 1780. De vader
Brully of der kaarsen

=

De Psalmis Dathenî.

—

Tu qui Davidicos, divina poëmata, Psalmos
Volvis, et attenta combibis aure melos,
Equid ridiculos casci miserare Dathenî
Cum tanta effusos futilitate modos?
Et tamen iste canit sacris pia carmina templis,
Et legit, et prolem cogit amare Dei.
At quanto melius malignorum cura virorum
Verterat afflati nobile regis opus!
Obstitit ignavi stolida ignorantia vulgi,
Ne pastore sacrum voce foveret ebur.
Obstitit et pulcris livor comes aemulus ausis,
Ne posset quemquam concelebrare labor.
Vescere glande tua, plebs insitiva, fera;
Gaude forabus, et pingui pollice lactra cute.
Nos citharae melioris amor, te flente, docebat
Jesseum laete reddere voce melos.

Jani Broukhusii Poemata
Epigr. XIV. Ed. Hoofft.
298.

(Acad. Bibl. Lit. Leid. N. 200)

l'orgueil, qui est en nous
comme la forteresse du mal.

Victor Hugo Les Misérables
I. 315.

LTK Beets

F 3 4

Δάκρυ ὀυδὲ ἔλκος ἔλυσε. Reglement sur les Chemins
Rue étroite — Homère

O Passagères, dont les noms sont gravés

Virgil. Aeneid 1.

—— revocate animos, maestumque timorem
Mittite; forsan et haec olim meminisse juvabit.

Ovide.

Durate, et vosmet rebus servate secundis.

Ovide.

Ἥδιστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἔρᾳ κατὰ θυμόν.

Sunt quaedam homines hac re sed ratione

Cicero de Officiis.

— Ogilvy. — Engel —

Neque me sententia vertit. Aeneid. Lib 1.

Sit felix, nostrumque leves quaecumque labores;

Aeneid Lib 1.

Facere culpa magnum est solatium.

Cicero ad Div. 7. 3.

(Cornelius)
Medios esse non licet. Cicero ad Att. 10. 8.

Sable rouge de plaine et plante rougeâtre.

Delille

Ossa quietæ precor, tuta requiescite in urna.
Et sit humus cinis non onerosa tuus.

Ovidius.

Scire tuum nihil est nisi te scire hoc sciat alter.

Persius. Sat. 1.

At pectora non est digito monstrari, et dicier hic est.

Persius. Sat. 1.

Non me pudet fateri, nescire quod nesciam.

Cicero. Tusc. Q. 1. 25.

Zoo komt iemand aan de kusten zoen! Overmacht komt het blinde fortuin niet het spreekt de lot ende loterij en hoopt het de klapen der mannen tegen zich; hy wordt ook bekke en ik plat tijs, schoon hy zich op de methoop te slaap gelegt had.

Willem Wyd. Daalberg.
(or Mackay Hoy)

De Man was wat schepsel zijne aanmerkingen, en zijne bevoorrechtingen! dat koopt en koopt alles zoo onder, dat men het uytzicht op een recht een stuf gantsch en al bevrachten, overwogen en uitgepunt, en in rondt en eenshlijps iemand voorgesteld, die ja hoort kyken; en over argumenten legaanden op te weg
——— ——— ook een plaatsje in de geschiedenis. Zoet

Vondel.

Maar thuis naar zijn vrouw, als zij zijn wederkomen uyt eene
stadtsfeste te hebben gedaan, gewoonlijk seggen: "Ja, dat is
"nu zoo laat!" dat toegenen heeft seggen: "Ik weet
"wel dat ik eene gerechtigheid gedaan hebbe; maar of ook
"het recht, — dat is het twee!" Men vergelijke hier
verstandigen gregdanten in de wandeld, maar by hunnen
best zijn alle even verstandig zijn: en indien de seggen
veel minder.

Vondel.

As from the mug no fear the foky retains,
The parted wave no furrow from the keel;
So does in human hearts the thought of death.

Vondel.

Shall I too weep? Where then is fortitude?
And, fortitude abandon'd where is Man.

Young N. T. N. the Second.

to trifle is to live:
And is it then a trifle, too, to die?

Vondel.

(On time)
Behold him when past by; what then is seen,
But his head pinion'd forfeit then the mind?

Vondel.

Man flies from time, and time from Man; too soon
In fatal divorce this double flight must end;

Vondel.

Time destroys
Of friends where more than blood is spilt. Vondel.

To-day is yesterday return'd — —
— — — — —
— — — —
Let it not shame its predecessor's fate;
Nor e'en its elder sisters, die a fool. Vondel.

Lamenting, or lamented, all or both! Vondel.

Warnings point out our danger: gnomon thus:
As these are useless when the sun is set;
So those, but when more glorious Reason shines. Vondel.

But for whom whispers the Oyster Clave (true Ship) Vondel.

Love, and love only, is the loan for love.

Young. N. Th. Night the IV.

Judge how dear Friendship, the antidote till Death. Thomson.

Poor is the friendless master of a world:
A world in purchase for a friend is gain. Thomson

"No cramming Grief!' unclemonious fate!
A sudden rush from life's meridian joys!
A wrench from all we love! from all we are!
A restless bed of pain! A plunge o'er what
Beyond any crime! Feeble Nature's dread!
Strong Hope a sure shudder at the dark unknown!
A fear extinguish'd! a just opening grave!
And oh! the last last! what? (can words express
Thought reach?) the last, last — silence of a friend!"

Thomson.

—

Grief clusters; rare an solitary woes;
They come a train, they tread each other's heel;

Young N. Th. Night 3.

and who could cease to gaze
That one had seen? (Hardly Narcissa!)

Thomson

Would it not be hard, that a Man who hath no Ancestors should therefore be rendered incapable of acquiring honour, when we see so many who have no Virtues, enjoying the Honour of their Forefathers?

Joseph Andrews. b. 1. Ch. 2.
Fielding.

Hot tweval — — hamel can ea return, maa grund ea
Dy thies minne tha Caastle to spel. W. Scott. Guest Barns. Ml. 44

Gorde nacht! un neest is lang. Dutchman. 3

Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ

Homer. Il. A. 218.

Nestor

γέρων ——— θεῖος Πριήμου ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ στομάτων ῥέεν αὐδὴ μείων μέλιτος γλυκίων

Hom. Il. A. v. 247-49

λαῶν, ὃν ἄνδρα γέροντα.

Hom. Il. A.

—

ὁ δὲ σφέων ἀγορήσατ' ἄριστος

Hom. Il. A.

Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Hom. Il. 1, 218

Together with them pronounce bond
and oath.

Ovid. M. xv.

Premature consolation is but the remembrance of sorrow.

The V. of Wakefield.

I was never much displeased with those innocent deceits that tend to make us more happy.

Id.

Ἐλθὼν γὰρ ὁ κήρυκος. Ἐξ Cato. Had Cæs
ἤκουσε γὰρ τὸ ἔπος, καὶ ἐν ἐλάτῃ μαχέσθη.

Plat. Ph. 89.

Et fugit ad salices et se cupit ante videri. Virgilius.

Flore, pro lederis, hilarem accerbo
Munere mortem. Prudentius. L. 1. 129.

Mens viri fortis sibi constat, vultus
Semper certa admovet tuto
Provolat ancus. Jordan

Audax omnia perpeti. Nil mortalibus arduum est.
Hor. Od. 3. Hor. Od. 3.

Behold! in vaunts throngs the feathery crew,
For notice eager, pass in long review;
E. B. on Scottish Rev.

A Bard may chant too often and too long:
Thelwall.

I. Foscari ——
——What can avail such words?

Marina.
——For let him know
That he is known.
Fle 2. Foscari. A 3.

Is it - is it
Indeed, our last of meetings?
Thelwall.

Elck moet zyn avontuur ontharden. Bondel. Rest. zeptel.

Doch zoo iemand de wereld wat verder ingezien heeft, dan door de opening fleetste van de rachachhaste, en by myn feet nog één oogenblik daarden, dat van alle middelen, tegen de menschelyke maatschappy gesleegde, de minst vergeeflyke die zyn, dat men eens anders overleggen gezien hebbe, die slechts zyne beelden, over zyne oogen toe en bespreidt den last van aanmerkingen, van welken aard, omtrent zyne medemenschen.

B. Daalberg.
Verhandelingen Kamer p. 47.

In Frankryk. —— — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — De
Vader van een Jongeling gehoord hebbende, dat er een ander is, die een hun hare denkbeeld heeft, welke zyn Zoon, wat geld en soortgelyke Omstandigheden aangaat, wel conveniere Zou, gaat naar dezen toe en deelt zyn voorstel. De ander is gemakkelyk of niet; Zoo ja, dient klaar; Zoo met. redene gemakkelyk gevonden; met beden en loven komt men aan eckander; de koop word toegeslagen, de Jufvrouw uit het klooster gehaald. „ „ Dochter morgen trouwt gy." —— „ „ Dierbaarste Papa: met wien? —— „ „ Met mynen Neef: hy komt hier dezen middag eten en morgen zyt gy zyne Vrouw." —— „ „ Als Papa belieft." —— „ „ En overmorgen kunt gy Heer . . . . —— „ „ Cela va sans dire Papa —
Jordan p. 81.

—Quid non mortalia pectora cogis Auri sacra fames?
Virg. Aen. Lib III.

Accipe et lege, maximis tibi & memorabile meorum
sint ——
—— Caput dena catena
Virg. Aeneid Lib III

Sunte felices, quibus et fortuna peracta
Jam sua; nos alia ex aliis in fata vocamur.
Sobi fata quies: nullum mare aequor Brandan.
Virg. l. III.

Maneat nostra ea una relicta fides.
Ope et pacis, arb.
Virg. Lib. IV.
Conticuit tandem, factoque hic fine quievit. Virg. l. III.

„ Ondertusschen gezegd en geblesseerd, Sweertje lief, ik vat niet van welk nut myn Heeren edelen ....."

„ De dein. tue! myn God de dein tue!" riep de Baron, daarbij de handen van schrik te berge reezen .. Wie ligt kon iemand ons horen ...

B. Daalberg of Heenbergsche Familie. p 97.

Schoone Vrouwen met gy haar hebben my geëerbiedigd; schoone Vrouwen met Duyst haar hebben my verwonderd; schoone Vrouwen met Bruin haar hebben my allerliefst gevonden; maar schoone Vrouwen met blond haar hebben my aangebeden. Vondel. p 103.

En echter Zwaart gy by de Goden, en ..... wat eeden!
En Zy, sy meenen my oock hun gehoorde maeght!
Doet haast ge u op den hals, wat vlees dat yslyk heden!
Uw self de hemel met met minnaars eeden kastyt.
Sylla en Dejanira.

Berk Zon 't ——— Bilderdyk
Op 't eene hoogpunt met; een boezem is verstrooid.
Een leder last mag weeren
Vondel.

Juvate fetices, Quibus et fortuna peracta
Jam fua; vos alia ex aliis in fata vocamur.
Vobis parta quies: nullum maris aequor arandum.
Virg. l. III.

manent noctes ea cuncta nepotes.
Virg. l. VI.

Spe et praeit, aut.
Virg. lib. III.
Continent hanc, facto quae hic finem quaerit. Virg. l. III.

„ Ondertusschen gezegd en gebleven, Juvertje Lief. ik wat met van
Welk met myn Heeren edelen . . . . "

„ De deine Ire! myn God de deine Ire!" riep de Baron, daarbij
de handen van schrik te berg zetten .. Wie ligt kon iemand
ons horen . . .

B. Daalberg & Heemskerkse
Familie. p 97.

Schoon wanneer het gy's haar hebben my geëerbiedigd; schoon wanneer
het zwart haar het hebben my bewonderd; schoone vrouwen met
blauw haar hebben my allerliefst gevonden; maar schoone vrouwen
met blond haar hebben my aangebeden. Vondel. p 103.

En echter zwaert gy by de Goden, en . . . . wat eeden!
En zy, zy wreken my over hun gehoonde maght!
Dat laadt ge u op den hals, wat vlaed dan ysbyt heden!
Zo zelf de hemel met met minnaars eeden cracht.

Fyllen van Deventer.
Bilderdyk

Dirk zoo 't ——
Op 't end hoop ik met; en boeken is verstand.
en leder last mag weten

Vondel.

Who with the weight of years would wish to bend,
When Youth itself survives young Love and Joy?
Alas! when mingling tears forget to flow
Death hath but little left to add to destroy!
Ah! happy years! once more who would not be a boy?

Byron. C. Har. P. 2. xxvi

To sit on rocks, to muse o'er flood and fell,
To slowly trace the forest's shady scene,
Where things that own not man's dominion dwell,
And mortal foot hath ne'er, or rarely been;
To climb the trackless mountain all unseen,
With the wild flock that never needs a fold;
Alone o'er steeps and foaming falls to lean;
This is not solitude: 'tis but to hold
Converse with Nature's charms, and view her stores unrolled

Ibid. xxv.

But midst the crowd, the hum, the shock of men,
To hear - to see - to feel - and to possess,
And roam along, the world's tired denizen,
With none who bless us, none whom we can bless;
Minions of splendour shrinking from distress!
None that with kindred consciousness endued,
If we were not, would seek us out and press?
To all that flatter'd, follow'd, sought and sued;
This is to be alone; this, this is solitude!

Ibid. 20.

To teach man what he might be, or he ought
If that corrupted thing could ever such be taught

Ib. 30.

God! were the globe ordain'd for such to win and lose

Ib. 105.

Poets like painters, thus unskill'd to trace
The naked nature and the living grace
With gold and jewels cover every part
And hide with ornaments their want of art

Pope.

Still rising on pinions he raging veins
Even to the dregs and sqeezy of the brain,
Strains out the last dull droppings of their sense,
And rhymes with all the rage of impotence

Pope.

Que l'orateur évangélique,
A mon sentiment s'applique
Qui veut tuer ou bien prêcher,
Il n'a qu'à rougir de sa gloire,
S'il cause en bonhomme auditoire
Et s'il veut aller pour l'applaudir.

de la Motte.

Ecum habtra, et vos quam pt hbt cuta suppelled.

Pers.

For 'tis remarkable, that they
Talk most, who have the least to say - Pitor.

For rhyme with reason may dispense,
And sound has right to govern sense Pitor.

Leat vrat vehades, in ei qr lex detinuit,
Quo edel transfert in even edel habit.

Buldergh

Je voyageai. Je vis les hommes; et j'en pris
En haine quelques uns, et le reste en mépris;
Car je ne vis qu'orgueil, que misère, et que peine
En ce miroir terni qu'on appelle comme face humaine.

Mann de Mme. de L. S.

Vous m'aimez! pensez-vous, une telle parole,
Hélas, ne peut pas être en façon frivole.
Vous m'aimez! savez-vous ce que c'est que l'amour?
Que m'aimer que devant notre jour, notre jour,
Que, longtemps étouffé, s'allume et dont la flamme
S'accroît incessamment en pensant l'âme,
Que seul au fond du cœur, on nous le tait pour,
Brûle les vains de tous les autres passions!
Que m'aimer, à la fois sans espoir et sans borne,
Et qui, même au bonheur, paraît profond et morne!
- Dites, est ce l'amour dont vous parlez?

Thder

Quid è chiem tam jocosum, quam verborum vel optimorum atq ornatissimorum sententiis aniis, nulla subjecta sententia, nec facetias.

Cicero de Orator. L. XY. 21.

Atq illud est probabilius, nos etiam veriùs, q Socrates dicere solebat, omnes in eo q scirent, satis esse eloquentes: illud verius, nos quemquam in eo dicendo esse posse, q nesciat nos posse docendo docat. quamvis sit facundus ac prudens oratorius, dicendo ea ipsum posse de quo sciat dicere.

Ibid. C. XV.

Multa quæ non tam grauia dicuntur quam facete.

Ibid. C. 17.

Quae sustantia illam mallem superesse sui fet
Ord. Philo. Dem. pl:

Quadrupes ch mento spe. vent - aegna vent.
Ord. Phil. Dem. pl.

Callen credentem non est operosa puellam.
Gloria ; simplicitas digna favore fuit.
Ord. Ord.

Lo lana et lacrimae pondera vitis habent.
Rodrus Burgensis Schollo

Qui levi a nob. stat acto sagit amor?
Ord. Ord.

Terre annos, viamque tuam qui celera vincet
Ord. Ord.

Est aliquid collum flabra tetigisse Cacabi,
Praesentis qui oculos admonuisse fui.
Ord.

Est amor gaium, qui seius. urbana cultus,
Urbanus ; et cacum pectore vulnus habet.
Ord. Pietra Hipp.

Est aliquid plenis pomaria cospere canis
Et teneri primam deligere uvae colum.
Ord. Hebes.

Est procul a nobis procul, ut femina, comis.
Fere coli modico forma virile amat.
Ord.

Denique tortor quod lucrina quadrupedes.

Quod caret alterna requie, durabile soluit
Haec repant vires, hesque quae membra quadrat
Ord.

Quid deceat ne odet ellen amay
Ovid. Ibis.

Me miseram quod amor non est medicabile herbis!
Ovide Pasor.

J'y allay droit de droit en droit,
Baldensperg

Qui souffre qu'on aspire à l'honneur de lui plaire,
Et qui le cache est l'insensible orgueil
Coûte le sang d'un sujet trop payé d'un coup d'oeil.
Henriade
Voltaire. Ch. VIII

Credula res amor est:
Hypsipyl. Jasoni

Dos tibi Lemnos erit, fertilis ingeniosa Ceres.
Me quoque res tales inter barbara portet.
Hyps. Jas.

Vates ipse dedat arma dolor
Hyps. Jas.

Ipse quidem precor ne tutus sorte carere queas:
Non quia te carere, sed quia mihi ego.
Hyps. Jas.

Turpe est alium. Cupri alium sentire
Senec.

Natura est conservatrix sui. Cicero.

Sed mentia et fanum, corpusque amnemque judicium
Cum male perdideris, perdere verba levest.
Ibo Aeneae

Alter Labenon amor tibi restat.
D. Aeneae

Omnia sit evenant, rem di tua vota moventur
Unum tibi grave te jecanet, uhor erit.
D. Aeneae

Omnia praeclara rara. Cicero.

Nemo mortalium omnibus horis sapit.
Plinius.

O Deus! dans cet asile
Sois entre vous tes yeux présence de l'orage
Et du vent orageux qui flétrit et casse
Garde de toute haleine impure même, en rêve
Cette rose de grâce et de virginité.
Victor Hugo.

Si virtutem amant culpae fuga, si caret ante.
Horatius. Art. Poet.

Sumite materiam vestris, qui scribitis, aequam
Viribus; et versate diu quid ferre recusent
Quid valeant humeri.
Ibidem.

Ut silvae foliis pronos mutantur in annos
Prima cadunt; ita de hominum genera unius et
Et prorsus uhus florent modo nata vigentque
Ibid.

Multa renascentur quæ jam cecidere cadentque
quæ nunc sunt in honore vocabula, si volet usus
Hor.

Impiat ampullas et sesquipedalia verba
si curat cor spectantis tetigisse querela.
Hid.

Non satis est pulchra esse poemata,
Hid.

Ut ventilis animum, dextra lævaque trahentis
Ingenium mentis; et in me flare, volentis
Omnem ejus tibi.
Hid.

Fautor
Fautum verba decent; ratium, plena mirantis;
Laudatio Cacilia; severum gravia dictis
Format enim natura prius nos intus ad omnem
Fortunarum habitum.
Hid.

Quid Jequius tanto scelus inquirere? Quarto
Parricidæ pœnas nemo nocentis abegit.
Hid.

Non furium ea fuerunt, sed ea furens dare cuncta
Hid.

Nec veritus bromeas ab ore tenus Meleagri
Nec gemini bellum Troianum orditur ab ovo.
Semper ad eventum festinat et in medias res
Non secus ac notas, auditorem rapit, et quæ
Desperat tractata nitescere posse relinquit.
Hid.

Dy 't Laccist weed van ons die Dichte Longin verheven
Die van Hy Lesers maenden minste Loop behaeght.
J. Westerbaen

Die 't Leche schip beschreven, dolt daeron niet te dichter:
Die onder 't pack verschuilt, draeght daeron niet te lichter:
Een schenders al dat leeft, elck leydt voor sijn deel,
Noyt Jagher 't Veen in Jacht, noyt wonder tydens heel.
Huygens.

't Waer maer half sotticheyt; die 't een waer voor alwors
Zd. Vorst. Mal.

Dat Geest. leert in de Menschen endt ongemack in 't rusten,
Punct in 't veranderen, Lust in de nieuwigheid;
Dry dagen Hyn de maet van ons gestadigheid:
Huygens ald
Constantem nostra natura prava rerum. Ovidius

Wie kan het leet der Menschen ontvlien,
Dat hy nergent uyt en Hyckt?
Huygens Haegse Vorst.

Maer noch verdolt hy vreeght in Hyden
Die het sonde hy den Vleet.
Huygens Haegse Vorst.

Wat baet het voorlaes
Die naeckt gekomen is en bloot verscheiden moet
Zden. Zedelijk.

Die 't leven heeft haer maer verlies voor sijn gelt
Zd. ald.

Dac gaet'er veel te stond; en Amina noodgenoeg,
En volgen winnen ook; maar voor een niet maer een.
Huijgens.

Propera vive, ne singulas due jugulas vitas
Juita
Ln. F.

Mors que minis polinae, quam mora mortis habet.
Ovid: Anadne Theseo.

Saepe pro in Certo mendaces addite jocando.
Dum cauco decis, gandra falsa juvant
Ovid. Laodamia Protesi.

Si tibi, cura mei, sit tibi cura tui.
Ovid. Eas. Ruben.

O. fauci. oculis exprobra meis! Ovid. Lapho Phaoni

Quaque male amplt, mea male quaeritur opes.
Ovidius.

Et semper causa est cur ego semper amem.
Ovid. Nasonis Flam.

O. hic adhuc invenit, recipe pues: vitia acta
Ovid.

Fa mihi cura — te somnia vatia vexerunt;
Somnia somnos Cavidora ore.
Illis te curem; quamquam regumque gabby
Ovid. Nasonis
sed non longa fata gandra somnus habet

Nox mihi respondet vetitaes in carmina dirae
Electra dolore tacet, mutta dolore Cypa est.
Ovid. Lapho. Phaon

—— Venus ista mari, mea praestat arbitra
Iolen Ovid.
pampre est meminisse voluptas
Ovid. Heu Leandri Hero

Qui brevius spatium, non ad furta dabatur—
Hic magis est cautus, ne foret illa sui.
Ovid. Leand. Her.

Si te non jungo, jungo mihi tempo adest
Ovid. Ibid.

Longa mora est nobis omnis quae gaudia differt.
Ovid. Her. Leand.

Ut corpus, teneris sic mens infirma puellis.
Ovid. Ib

Quod jupiest, facio praeter amare tibi.
Ovid. Ibid.

Multaque praeterea, longae retinenda saluti
Quae facile invenit, facile relevare potest.
Ovid. Ibid.

Somnia si capiat laeta cacamus amare
Nec careat vera gaudia nostra fide.
Ovid. Ibid.

Omnia sed vetor: quid enim juvenes amant
Ovid. Ibid.

Nunc mala est fundae calor et reverentia fingunt
Quid segnes in nobis? Haec decet illa puta?
Ovid. Her. Leandro

Res est solicita plena timoris amor
Ovid. Epistol. Ibidem.

Sed bene consulunt casto deus aequus amori.
Ovid. Pen. Ibid.

Tempora si numeres, hem quae numerantur abacto:
Non sunt ante finem tertia quemque diem.
Philet. Demophoont.

Dengue sibi amor, quod quod properantibus obstat
Fecit; et ad Causas ingeniosa fui.
Ovidius. Ibidem

Omnia quae sentit, quae te sibi credit amare.
Sed sibi te soli non sinit esse pudor.
Hymn. Laurent. de Medic.

Hic pastor telum vulnera sacta dedit
Ibidem

Credidimus Caesari; an et hae simulare docentur?
Hoc quoque habent artes, quaque jubentur, deae?
Ibidem.

---

ubi periculum adeunt, mordia atque fugae pariter post
fugae. Sallustius de Bell. Catinario. Cxxxii.

Ὁ ἁγὼν ἐπὶ τοῖς, οὐκ ὁ πόθος ἐπὶ τοῖς ἔρωσι.
Τὸ τέλος ἐγγὺς ἀπέχει τὸ ἐπιτιθέμενον.
Hirodot.

Sic felix, quamcunque dies, quae cumque laborem
Ovid. Lib.

— — dixit femina facto.
Aenead 2do

Ἔρχε τάχιστα, ἐπεὶ καὶ σὲ διώκει ἀνία, διώκει δὲ θοὸν
Ib d

Schrijft niet, Lezer! Onze Wijsheid had eenige goud beginselen: de eenige weg, wijl zij ze wel verstaat, is, dezelve alom bloemrijke redenen te colloreren, opgevoerd tot haar. het Goud niet die eenige goud beginselen ~~verbeelden~~ Zonder vergelijking als niet de zon. — Evenzoo Zonder vergelijking Heeft Ovidius ons niet, dat een zeer onnoozel begeerlijkheid ons omringen en hen heengetrokken — die zich niemand weg dan hunne zon. bedient en er niet veel onderscheid, schepsel en Lang meest bevreest dan ons niet en zij monsters Een Monsters niet van het grootste schrift, maar toch eenvoudig — Daden van groote Letters! Zij daar eenige die een hellig aan letters, pluimen, te snijden, te punten en te snijden en al heel gaauw wat van af te lichten en het ende.
Onze Schepping had ook een pen van een eenigheid zoort letters te pluimen, te snijden, te punten en te hangen maar stil en bedaard weg begeven, dat hij op zijn edgte konde, dat is, eenige het en blanc meest en seminaar

gedicaan! De Hemel gave! dat ly'e nog langh met alle
Vroge denken, sloot me de pen verkeert Hondende
en Letter Sonnetyke Ook heel fraai mee Jhesyer,
ka, Londad aroma Ende 's Zond gezegd hebbe,
Of Lena Jhesyke Zeer als het hoorde.
Jmellen Hapst

De man van verdienste Zerwegt en Zweet dyn Gantsche
leven door, en mostop het kloos begraven. De
man die fortuin houtal de Chaos gaan te overplaan:
Na veel arbeid dan alles kuy hebt rust waarom;
Let te om T aan; wat raakt het ons? ly en er-
gandant forsdente! Zaly syn de ore beutten.
Jordan

Geen boeken slaat zuly voor de Min
Gezadt baa voor de dengd. Philosyk
(Jemina)
Eyeena ridens, Rhode & Head.
Quam focus circumvolat et Cupido. Lib.
Vrie stoete en Min omklatelen). Horatius. 081.

Sic. anes dici pater atque princeps.
Horatius. 082.

Audah omnia pepete
Gens humana ruit per vitium: resfat!
Jden. 083.

Vota summa brevis spem vetat
Inchoare longam: B. 03. 6.

———— - nam vino pellite curas:
Cras ingens iterabimus aquor.
B086.

Quid sit futurum, cras fuge quaerere; et
Quem fors dierum cunque dabit, lucro
Appone. Horat. Lib 1. O. 9.

Dum loquimur, fugerit invida
Aetas. Carpe diem, quam minimum, credula postero.
Horat. lib. 0810.

Bellatrix, audetque viris concurrere virgo.
Aenid. Libl.

Non ea vis animo, nec tanta superba videtur.
Jden.

O Matre pulchra filia pulchrior. Horat. Lib 1. x0

Quis post vina gravem militiam aut pauperiem crepat
Quis non te potius, Bacche pater, tegne diserte Heyn
Jden Lib 1. x0j.

Ne blyft wel manyk hate borg
Door vrouwe fleut bestreê.
Philosyk. Ol. & Hed.

Maar ach, wie kondt dyn klanken in
Men liefde waardig tuy?
Pred.

Gevelt hoe eenzaam veeldet zeer,
Gevelt dat, die gevelt
Jordan.

Jolaas! Leven de en vertraadt, dat is het stervensfluch
Predikyk.

Un sot trouve toujours un plus sot qui l'admire
Boileau

Met Leclare under I have a Madam & virtue.

L François. Berkley.
Leyden Artist

And sighs might sooner fail, than cause to cease.

Young. N. Th. Florio plant

Who builds on less than an immortal base,
Fond as he seems, condemns his joys to death.

Young

Procrastination is the thief of time.

Young.

All men think themselves the compliment to think
They are dear shall not unwell;

Young

In full content we, sometimes, nobly rest,
Unanxious for ourselves; and only wish
As distant from our fate, as fathers were more wise.
At thirty, Man suspects himself a fool;
Knows it at forty and reforms his plan;
At fifty chides his infamous delay,
Pushes his prudent purpose to resolve;
In all the magnanimity of thought
Resolves, and re-resolves; then dies the same.

Young.

All men think all men mortal, but themselves.

Young.

LTK Beets

F 3 5

Versio ex Luciani Dialogorum, sententiarum
Menandri Libri

1 in Vino bonum.

Ἄνηρ ὁ χρηστὸς χρηστὸν ἀμπελον φυτεύει.
Homo probus vitem bonam plantat.
Τρυγᾷ γὰρ ἡδὺν οἶνον χρηστὸς ὤν.
Bona enim fructus ille, cum sit probus.
Ἡδὺν γὰρ ἀνδρὶ ἡδὺν καὶ δίδοῦ θεός
Et Deus gaudet dare bonis bona.
Ζῆθ' ἡδὺν ἄνδρα καὶ τὸ βέλτιστον.
Esto amabilis viri probi et optimi.

2 in Veritatem.

Ἄγει ὁ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος
Tempus ferat veritatem in lucem.
Ἀλήθεια φῶς ἐστιν ἐξηυδρισμένον
Aliquando ea, quæ veritas non quæsita prodiit in lucem.
Ἡ γλῶττ' ἀμφοτέρωθεν ἀλήθειαν λέγει.
Lingua utrorumque veritatem dicit. Duæ sunt linguæ, quæ veritatem solent
Ἐκ δυοῖν στομάτοιν ἀνδρὸς τὴν ἀλήθειαν.
Ex duobus oribus viri veritatem
Ἀεὶ γὰρ ἐστι τὴν ἀλήθειαν λέγειν.
Semper enim veritatem dicere

3 in Peccat.

Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτόν, οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
bis idem peccare, Ne viri sapientis.
ἁμαρτάνειν καὶ ἄνηρ σοφώτερος.
Et vir sapientior quam peccat.
ὁ μηδὲν εἰδώς, δὶς τὸν ἐξαμαρτάνει.
qui nil scit, non aliquid peccat.
ἄπρακτον μηδὲν πάσχε μηδὲ μανθάνε.
nil malum facias, neq; discas.
ἔσσον πονηρῶν χεῖρ' ἐναντία ἔχε.
manu Libenam habeas ne malam.

4 in Necessitatem.

Ἐπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δεδίασι τἀγαθοί.
Ce lere bona a necessitate subiguntur.
ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ ποιοῦμεν κακά.
propter necessitatem multa facimus mala.

5 in Virtutem.

ὄπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἐσωφροσύνη.
præstantissimum animi bonum est virtus.
ἀγαθοῦ μέρος ἡ φρονησίς ἐστ' ἀεί
e optimi prudentia semper bonum.
τέρμιον ἀρετῆς ἐστι σωφρονοῦντι μόνη
Signum virtutis sola est temperantia.
Ἀρὴ προβήκει, μηδ' ἀκοὴ, μήθ' ὄψει
neq audias, neq videas, quod decet.
βέλτιόν ἐστι σῶμα νοσοῦν ἢ ψυχὴν νοσεῖν
Animi morbus deterior est quam corporis.

μετὰ τὴν δόσιν τὰ χάριτος γηράσκει χάρις.
Post donum luto senescit gratia.
ἐπιλανθάνουσι πάντες οἱ παθόντες εὖ.
Dum, quis beneficij accepti, obliviscitur ea.
χάριν λαβὼν μέμνησο, καὶ δοὺς ἐπιλάθου
memento accepta, data obliviscere.
κλαυστὸν ἡ θησαύρισμα καιρίαν χάρις.
locata gratia fulcher e thesauro.
χάριτας δικάζε καὶ δίδου καὶ λάμβανε
justa in mensa ebo confer et accipe

7 in Regem.

Εἰκὼν βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ.
animata imago Dei est Rex
Ἄρχῃς τις τυγχάνει, ὢν οἷος τούτης ἄξιος.
regno potitus, eo dignus te præbeas.

8 in Vitam.

Οὐκ ἔστι βίον εὑρεῖν ἄλυπον ἐν οὐδενί.
Nulla molestia vacuam vitam invenire potes.
τὸ δὲ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Vitam qui vacuam molestia gerit, is vir felix.
Ἁμαρτάνουσι τὴν ζωὴν οἱ εὖ ζῆν σπεύδοντες.
Vitam qui negligit, is honeste vivere studet.
βιοῦ μὴ ὡς θέλεις, ἀλλ' ὡς προσήκει βιοῦν
Nulli, quisq; quando quo vitæ lubuit
βίος ἐστιν, ἄνθρωπε τὸ βιῶ φρόνει βιοῦν
vita est, Sic cum ratione vitam age.

9 In Consilii.

Ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὸν προβῆναι πέλας.
Vir inconsulto ominem properam pedem ire solet.
ἀβουλία γὰρ πολλὰ βλάπτουσι βροτούς.
Imprudentia hominibus multa mala afferentia contingunt.
ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς βουλεύουσι γίγνεται.
Nocte fit Consilii sapientibus.

10 In Nuptias

Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν.
Nuptiæ hominibus exoptabile malum.
Γάμῳ μὴ σπεῦδε ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἥξεται.
Nuptum ne festina qui ad pœnitentiam.
Γάμου παῦσον ἔξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
Nuptias desine habebis vitam sine molestia.
Νόμιζε γήμασθαι, δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ.
Nuptias crede te esse in vita servum.
Ὦ πεισθεὶς πατρὸς ἀδίκως, οἷς οὐ πᾶσης γαμεῖ.
O persuasus patre injuste, quibus non omnis nubit.
Ἀδίκως δὲ σεαυτῷ πολὺν γήμασθαι λόγον.
Injuste tibi multum nubere verbum.
Ἡ δυσὶ γάμον πορεῖν δυσκλεία, τιθεῖ ὁ μὴ γαμῶν.
Duobus nuptias dare infamia, tibi qui non nubit.
Ἦλθος προκεῖναι γραμμάτων γάμου θύλα δεῖ.
Antefer oculis futuræ nuptæ mores.

11 In Senectutem.

Γῆρας τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.
Senectus Senectus Grave hominibus onus.
Φοβῇ τὸ γῆρας; ὃ μὴ ἐφικτὸν μόνον.
Metuis senectutem. Non enim sola venit?
Ἥξει τὸ γῆρας πᾶσι δ' ἀεί πάλιν φέρον.
Veniet Senectus sed serena dem querelam.
Πολιὰ χρόνου μαρτυρίς, ὁ φρονήσεως.
Cani indices temporis Cautelæ. O prudentiæ.
Ἑλοῦσιν εἰς τὸ γῆρας ἀεὶ καλὰ πάθη.
Vitia in senectutem semper Comitia.
Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Pulchra Senectus et Senectus Pulchra.
Ὀκνηρὸς ἀνὴρ ἐστὶν ἐν νέοις γέρων.
Otiosus vir Senex in juvenis senectus.
Γέρων ἐρᾷς; ἐρᾶσθε κἀκὴ τύχη.
Senex Amore capte, pessima mala.

12 In Parentes.

βλὰξ γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.
Primo loco parentes tibi sunt venerandi.
Ἔπαιζε, τιμῶν τοὺς γονεῖς, πράξεις καλῶς.
Si feres, tu lenes parentes, bene facta.
Εὐδαίμων βίος εἰσίν, ἡ φροντὶς τοὺς γονεῖς.
Si senes alas parentes, Dii vivas.
Οἱ μὲν σοφοὶ τοὺς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.
Dii maximi sunt parentes mortalibus.
Πρὸς υἱὸν οὐ σεμνὸν ἂν ἔχοι χρηστὸς πατήρ.
Ita parentis boni multa imperia.

13 In Mulieres.

Γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα φέρει δυστηνεία.
Mulier autem & adibus exitium & agris.
Γυναικὸς ἀνδρὶ ἐσθλῇ ἐστι κάλλιον εἰκάνειν.
e femina proba, servare Dom.
Γυνὴ ἧς χερσὶ πηδάλιον ἔσω δόμου
femina proba & gubernacul Dom.
Γυναικὶ πάσῃ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει
Silentij affert decus ἅπᾳ mulieribᵇ.
Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος καὶ ἐχεμυθία.
mores femin decus, & aurea ornamenta.
Κακὸν γυναικὸς εὐειδὴς κακὸς τρόπους.
Ac Pulchra, femina si habeat fœdos mores.
Γυναικὶ δ' ἀρχὴν δ' ἐπίδοσιν ἡ φύσις.
feminam natura non vult imperare.
Γυνὴ γὰρ τὸ σύνολον ἐστὶ δαπανηρὸν φύσει.
femina & totius in natura fœcit natura fœcit sumptuosa femina.
Γυνὴ γὰρ ἧδὲν οἶδε πλὴν ὁ βούλεται.
femina scit, nisi qd Dcire velit.
Γυναικὸς ἀνδρὶ ἐπιτυχὴν ἁ ἐλάσιον.
Haud facile accipies Conjugem bonam,
Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ, κακὰ τρία.
Aqua, ignis & femina tria fit mala.
Θηλυκρὸς κακῶν τρίτον ἐστὶ κακὴ γυνή.
Pheremon & malum femina improba
Ἥδιστος κακὸς ἀνδρὸς κακὴ γυνή.
& mulier improba acerbo viro malo.

Ὀμφῶν ἁπάντων ἀρρητοτέρα κακὴ γυνή.
Vox ferenda improba mulier tri omnibus.
Ἓν δ' ἐστὶν κακὸν καὶ γυναικὸς ἀρότης.
eadem Lex & Mulieri & malo
Κακὸν ἐν ἄπασιν ἡ γυναικεία φύσις.
Quam invida & natura Muliebris.
Ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεσ' ἰδεῖν.
in fœminas enim & inventa fides.
Χειρῶν κακὸν ἐστὶν ἀνδρὸς ἐσθλὸν γυνή.
Mulier in adibus & vim tempestas.
Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.
Zelotypia Mulieris Dom totam subvertit.
Ζηλοτυπία Mulieris δόμον ὅλον καταστρέφει.
Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδρὶ γυνή.
Pulchra malum mulieres homini sunt.
Πολλαὶ γυναικῶν δυσχόλου εἶναι.
Multæ mulieres multos implicant malis.
Πολλὰ γυναικὸς πῶμα δεῖν διαφέρει.
Plane pilei feminam a femina differre.

14 In Justo.

Ἀνδρὸς δικαίου κάρπος οὐκ ἀπόλλυται.
Justi viri justi non perit.
Δίκαιος ἀνὴρ, ἵνα καὶ δικαίων δὴ τύχῃς.
Justus esto, ut idem ut consequaris & agnia.
Βάθος τὴν εὐθεῖαν, γὰρ δικαίοις ἦς.
In alto recta mora, si vis eo justi
Δικαίοις ἀνδράσι, συμφέρει τεύξῃ θεῶν.
justis agens, & Deum tibi feret.
Κρίνειν δίκαια, μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Recta judicare ~~non~~ & æqui & utile.

Βίου δικαίου γέγραπται τέλος καλόν.

justae vitae finis pulchra.

Τρόπος δίκαιος, κτῆμα περιφάνου.

Mores justi, pretium a posteritate. 85.

15. In beatitatem & felicitatem.

Amigo de todos, y de ninguno; en cuenta de valer en gde.
Grande Quintana.

Amor, amor
Calabe dada, el hecho malo, y el fin peor. Vden. p. 1133.

A muertos y à gdos
No ay amigos. Fr. 1134.

Ama vence en guerra
Que no arma buena. Fr. 1134.

Azeyte, y vino, y amigo antiguo.. Fr. 1141.

Bien ama, quien nunca olvida.

Bien pedido
y conocido. p 1143.

Bien sabe el espina
Donde hinca.

Bovos e nacos mantos ciudad. Port. 1145.

Burlaos con el Asno
Darasla en la barba con el rabo. 1147.

Cada busca tiene su sombra. 1148.

Cada una à su guisa,
y el asno a la antigua. 1149.

Caballo que no sale del establo
siempre relincha. 1155.

LTK Beets

F 3 6

Procès de Jésus Christ.

Irregularités du procès de J.C.

Extrait de la Refutation du chapitre intitulé : Jugement et condamnation de Jesus de Nazareth Sauveur. Extrait de Mons. J.L. par M. Lepin Aîné.

J. 1. Appel provocateurs. Luc. 20. 20.

J. 2. Complotent et tendent à tuer. Joa. 11. 47. - 48 Si nous le laissons faire, tous croiront en lui." Ce qui prouve que l'on ne croira plus en nous. Or j'aperçois bien là la crainte de voir prévaloir la morale et la doctrine de J. mais où est le jugement." je ne le vois pas.

Joa. 11. 49. 50. 51. Mais prophétise n'est pas juger; mais l'opinion émise par Caïphe, l'un d'eux n'est pas l'opinion de tous, n'est pas un jugement rendu par le Sanhédrin.

v. 53. De puis ce jour là, ils ne jugèrent plus que de trouver le moyen de le tuer; ergo il n'y avait donc pas une condamnation et prise de corps.

Cf. Math. 26. 5. Consilium fecerunt ut J. dolo tenerent et occiderent. Ce n'est pas juger à mort, c'est un appointement.

Ce dol, c'est la trahison de Judas.

et ego vobis ej tradam. Matth 26. 15. Ils partagent avec lui.

J. 3. Arrestation violente par une cohorte de soldats guidé. Le Commandant romain, l'état, n'avait pas entendu parlé de l'affaire. Si quelques uns de ces soldats y assistaient ce n'est pas comme juges.

La resistance avant pris le caractère avec succès si J. ne s'y était opposé. Mais ce prouve que Pierre, quoique il eut fait coupé l'oreille à Malchus, n'avait pas resisté à un ordre légitime à un jugement légal, ce qui est particulier à la résistance d'un acte de rebellion à main armée contre un mandement de justice, c'est.

J. n'avait pas été arrêté, ni par l'heure ni même pour être chez le grand prêtre, où il avait été très décidément trahi par la présence du portefaix, et même par un parent de Malchus.

Et l'accusant et. Jugeait criminelle jusque à l'état par accusation. Le Ct. 52. Jn. 18. 12.

S. 4. Au lieu de l'audience immédiate devant le magistrat ordinaire, on l'avait d'abord conduit chez Anne (qui avait été grand prêtre Jos. 18. 13. Cons. Jn. 18. 24.) beau-père de Caïphe, grand prêtre de cette année, sorte de délibération préparatoire.

Là chez le grand prêtre, lorsque J. 18. 24.

La loi judaïque défendait de procéder de la sorte.

Séquestration de personne dans une maison privée, avec des valets. Luc. 22. 63, 64. 65.

S. 5. Interrogatoire officieux. Lu. 22. 66.

C'était nuit, c'était la fête de Pâques. D'après cette loi aucune procédure ne pouvait avoir lieu en jour férié, à peine de nullité.

Qui on interroge? Caïphe qui j'ai vu être juge, et est demeuré reconnaissable, en dépit d'une précédente éclipse, il est constaté l'accusateur de J. Jean 18. 14.

Au lieu d'interroger J. sur des actes positifs, ou des faits précis, il l'interroge sur des faits généraux, principes, exemples, doctrine. Jos. 18. 19.

Jésus répond 20, 21. Au juste. 21. Le juste qui n'a pas répondu l'autre a été devant [illegible].

Violence.

S. 6. Témoins. Marc. 14. 55.

Faux témoins Marc. 14. 56, 57. 58.

Non concordants. 59.

J. n'avait pas dit d'une manière affirmative et catégorique je détruirai le temple, comme les témoins le supposaient faussement; il avait seulement dit hypothétiquement, dans le cas, c'est à dire supposez que je.

N'avait interrogatoire du grand prêtre (accusateur!).

Jean 7. demeurant dans le pleine. Marc 14. 60.

Matth. 26. 63. Je vous adjure par le Dieu vivant etc. Interdiction de la règle de morale et de jurisprudence qui ne permet pas de déposer un accusé entre le danger du parjure et la crainte de se charger soi-même.

Matth. 26. 64. Tu dis vrai. Marc. 14. 62. Ego sum.

Juge en colère. Matth. 26. 66. Que ne avait plus de témoins, il veut que l'accusé soit condamné par sa propre déclaration, et il entraîne facilement les autres suffrages après avoir obtenu le premier à mort.

S. 7. Violences à la suite. Matth. 26. 67. 68. dont le sanhédrin est complice, sans manquer à essentiel l'accusé de toute la protection de la loi. Et puis Caïphe était maître de la maison, grand prêtre et président du conseil.

S. 8. Pilate n'était pas Préfet, il était procurateur Caïphe placé sous le gouverneur de Syrie, véritable préfet prétoire. Au gouverneur appartenait le droit de connaître des accusations capitales. Le procurateur devait se borner aux choses fiscales etc. Mais quelquefois il était une exception. C'était Pilate.

Le juge ne pouvait qu'acquitter, il n'avait pas le pouvoir de prononcer un arrêt de mort. Pilate avait le pouvoir judiciaire et législatif, il n'avait pas seulement décrété, mais aussi conquis.

Jos. 18. 91.

S. 9. Accusation portée devant Pilate.

Mar. 15. 1. Luc. 18. 28. Mais ils n'avaient eu aucun jugement de Jésus en conseil, alors délibéré sur une accusation capitale la veille de la fête de Pâques.

Jo. 18. 29. Pilate prend la chose à leur jour. (plénitude de juridiction).

Luc. 18. 30. Pilate se voit réduit à la croix par parole.

Jean. 18. 31. Mystification, que le forcait à déduire les chefs de l'accusation: il prépare ils changent l'accusation en blasphème, en une chose politique, un crime d'état.

Luc. 23. 2. Calomnie.

Jean 18. 33. — réponse 34. Est-ce une accusation portée contre moi par les Romains ou par les Juifs? —

Pilate. 35. réponse 36: justification complète.

——— 37. — 38. Je ne trouve aucun crime en cet homme

Luc. 23. 5. Accusation de séduction. Mais! "par la doctrine qu'il répand".

Hérode. Lu. 23. 6. 7. Nouvelle accusation coupable. 8. Jaus.

S. 10. Luc. 23. 16. 19. Châtiment. Quand Jésus mourait de la croix ils ont condamné avec les accusations.

Jean. 19. 1. — 4.

Jean. 19. 12. Mais ils ont à la hauteur politique des accusations: se faire ennemis de C.

"Il ne faisait pas de S. était un méchant homme. Il avait dans le esprit qu'il avait fait à plusieurs reprises par ordre de S. Mais il était gouverneur public: il était de sa place il put intimidé par des cris d'ivrognes et donc la publicité à l'empereur! Il craignit une dénonciation, il céda.

Matth. 27. 19. Marc. 15. 11. Jean. 18. 15. Luc. 23. 23.

Enfin P. voulant propose satisfaire — appelera à son jugement ce qu'il va prononcer. Jamais ils ne voulaient, sans retenir changeant la condition.

Matth 27. 24. Il lave la main: protestation de son propre arrêt.

L'objet de l'arrêt J. N. R. J. se démontre par l'accusation devant le Sanhédrin (Klopstein, Jamblique), mais celle dont P. a la connaissance (pénalité)

Jean 19. 19. Mar. 15. 26.

"Une accusation inscrite chez P., quand il verra qu'il était peu touché de la liberté religieuse, et qu'il voudra n'écouter pour zèle pour César."

"Jésus considéré comme simple citoyen ne fut jugé, ni d'après les lois, ni d'après les formes ordinaires.

"Dieu, dans ses desseins éternels, a pu permettre que le juste succombât par la malice des hommes, mais il a voulu du moins que ce fut en observant toutes les lois en blessant toutes les règles établies, afin que le mépris établi des formes devenu à comme premier exemple de la violation du droit."

Avant que prononcât l'arrêt de P. Volaire avec Simon de Cyrène. injure qu'accompagnèrent à victime au lieu du supplice. et puis sur la croix. —

"Oui! la vie et la mort de Socrate sont d'un sage, la vie et la mort de J. sont d'un Dieu."

LTK Beets

F 3 7

French proverb. Ἀδὲ μὴν καὶ ἔγωγε
ἐξ ἀκοῆς ἔχω ἀνδρὸς σοφοῦ.
Plato. Rhad. C. 4.

Man vs fortune. I pray, sir, can you read.
Shakespear Romeo & Juliet.

Dengd. In onder tyden in Vranckenland,
Een goetlyk maagdken leefde.
Feith.

Dedicates. O" het ijsser dyp, Vorto zeit.
Iris vor dy Ipa.
Platin. Rhed. p. 59.

Hollandsch Proverb. = Where then, my dear
Countryman are you going =
= To are only Cowking —
Sentim. Journey. p. 12.

Romantisme. You lear, she speaks vildly.
Byron. Fl. two Foscari A. 2.

Groen. Elck moet sijn aemteren uythanden.
Vondel. Roetes.

—

Philosofen.

Romeo. Ick came a dieren to nacht.
Mercutio And so did I.
Romeo. Well, what was your's?
Mercutio. That dreamers often lie.
Shakespeare Rom. and Jul. A. 1. S. 4.

—

Vriendschap. Ick was never much displeased with those innocent delusions that tend to make us more happy.
Vicar of Wakefield.

—

Vinger. Ick wil het anders doen,
Den ick hoog ontbeeren kan dat by een ander doet.
Cats. Photoye.

Vaderl. Vermaeck. Maer Zachjes wat is dat? Ick ben blij
Kantmaekt daerom: neen, ick ben
Ick kon niet anders zien, of 't was
Een droom alleen, in 't bed gebleven.
Jan de Regts Nachtwachts.
Cf. Romeo.

Verstaenjen. Ick sees wat ick sprack, ick sees verkeerde spreuk?
Hengens. Hercul. 2 B. 770.

Hamlet. Ick will't stijfel maecht hem hee,
Ijen ouden Blum allen, gaet voort te sien
Jaen tee.
Hengens Hercul. 2 B. 700.

Verhandelingen. I wish'd said my uncle Toby with a deep sigh, I wish'd I was asleep Imm.
Tristram Shandy. C.

Mystheuse. But here all is so shadowy and so full of twilight, that it speaks of a dusky past.
Ecrin. Nat. 2.

Declamanten. Sunt q oratores evadere
non potuerunt.

Cicero de Oratore.

Declamatige Verzen. O Pasi gnatora, dabit
deus his quoque finem.
Vergilius. Aeneid 1.

Fotius trius. Gevecht hoe eindloos veel dat zeer,
Gevecht dat die gevecht.
Bilderdijk
Oliver en Fleedoorn

Kont gehoy dyn Weys hesen en wold ghy
Zoeck gelicken
Nit clenyde ca D gebruw: wat wil dat seggen
Ja!
of Jghet dy gruel of quaet, of beg, of blyster
van:
Wil zeggen in een Woeck die men byt de quaet-
sprecken.

Thuyen - 7 d. Mart 772.